

# במדינה

גת מלאות שתיים-עשרה שנים לטיסתו הר  
ראשונה למצריים, נדמה היה כי מוות  
ציבורי נגזר על אייבי נתן. תחנת-השיר  
דור הפרטית שלו, קול-השלום, ניצבה על  
סף סגירה חמש שנים אחרי שהחלה  
לשדר לראשונה. הפעם היה זה אייבי  
שהודרו להספיד את עצמו ראשון, כשהו  
דיע על סגירת התחנה, מחוסר אמצעים  
כספיים.

נראה היה שכמה גורמים חברו יחד  
לחיסול תחנתו, המבוססת בעיקרה על  
שידור מוסיקת פופ 24 שעות ביממה. שיר  
רוטי-הפירסומי-שידור של שידורי-יש  
ראל גיאלו נגדה מערכה מיסחרית חסרת  
לחמים, שיכנעו את המפרסמים להפסיק  
את פירסומותיהם המיסחריות בתחנה, מי  
שום שסקרים מוכיחים, כך טענו, כי אין  
לה האזנה בכלל. לתחנה, שהוצאות הפי  
עלתה החודשיות מסתכמות בסכום של  
רבע מיליון לירות בחודש, נסגרו כל ברזי  
המימון.

המישטרה החלה להציב קשיים בקשר  
בין החוף לספינה, ואם לא היה די בכך,  
התקלקל אחד הגנרטורים הראשיים של  
ספינת השלום, דבר שאיים להוציאה מר  
כלל פעולה. בהיעדר פירסומות נאלץ איי  
בי לשדר תעמולה לשתיית-מים ולהימנעות  
מעישון. אבל דבר לא עזר. בשבוע שעבר,  
כשנותר ללא כל תקציב-פירסום לחודש  
הקרוב, הוא הודיע על סגירת התחנה.  
תיכנן למכור את הספינה ולפרוש לחיים  
פריטים. הוא השלים עם כך בלב כבד.

"לא נותנים להפסיק!" ברגע האחר  
רו, כדי להוכיח לעצמו יותר מאשר ל-

של מכבי תל-אביב כשזכתה באליפות אר  
רופה, או לפסטיבל השלום שאורגן במקום  
מייד אחרי ביקור סאדאת בירושלים.  
מחזה מלהיב בכיכר. אייבי רעד  
מהתרגשות. "אני לא מאמין שדבר כזה  
יכול לקרות", מילמל, "אילו הייתי ראש-  
ממשלה לא הייתי מאושר יותר. דבר כזה  
יכול לקרות לבנאדם רק פעם אחת ב-  
חיים. זה נס. תמיד זה קורה לי: בכל פעם  
שאני מגיע למשבר, קורה משהו בלתי צפוי  
שמכריח אותי להמשיך ולא להפסיק."  
המחזה בכיכר היה מלהיב. רבבות, שלא  
הובסח להם כלום, הצטופפו מול במה ריי  
קה שמעליה הושמעה ברמקולים מוסיקת  
פופ. ילדים שכתבו שירים לקול השלום  
עלו והקריאו אותם. אחרים עלו לרקוד  
לצלילי המוסיקה. כמה אמנים שהודמנו  
למקום, כמו סולימאן הגדול ואהובה עוזרי,  
הפייעו ללא הכנה מוקדמת.

ההמון שניצב במקום למעלה משעתיים  
החל לרקוד בכיכר, בצורה ספונטאנית,  
תוך סדר מופתי ומשמעת פנימית. המישי  
טרה שיעדה תחילה רק חמישה שוטרים  
לשמירה על הסדר, הזעיקה כוחות מוגי  
ברים על משמרה-גבול. לא היה בהם  
צורך.  
"האם אתם רוצים שנמשיך לשדר?"  
שאל אייבי נתן את ההמון בקול רועד.  
רבבות שאגו בקול אחד: "כן! כן!" והרי  
עו: "אייבי! אייבי!" בעיני אייבי עמדו  
דמעות. "זה נס! זה נס!" לא הפסיק לחוש.  
הפגנת ההזדהות הבלתי צפויה עשתה  
את שלה. עוד לפני האירוע החלו פירסומות  
לזרום למישרדו של אייבי. בעיקבות האי-



אייבי נתן (משמאל) מודה לקהל המריע לו  
— פעם בחיי אדם

אחרים, אם אומנם תדלו להאזין לתח  
נתן — שזכתה לפופולאריות רבה לפני  
שהוקמו רשת ג' בשידורי-ישראל ותוכנית  
חגיגת הבוקר בגלי צה"ל, שנועדו להחזיר  
זיכר לתחנות אלה את המאזינים שברחו  
מהן — החליט אייבי על מיבצע פרידה.  
הוא קרא למאזיני תחנתו לבוא לכיכר  
מלכיישראל במוצאי-שבת האחרונה כדי  
לחגוג את סגירת התחנה. ההודעה על כך  
שודרה רק בתחנתו. למוזמנים לא הובי  
טחה כל תוכנית אמנותית שהיא. אייבי  
קיווה שיבואו כמה אלפים. בסתר-ליבו  
חרד פן יבואו רק כמה עשרות.

מה שאירע היה מעבר לכל הציפיות.  
עוד לפני שנערכה החגיגה בכיכר, החלו  
לזרום למישרדו אלפי מיכתבים מכל קצוות  
הארץ שהעידו על תמיכה והזדהות. באופן  
ספונטאני אורגנו עצומות המונים שהצי  
הירו כי הם מאזינים לקול השלום. שעה  
לפני המועד שנקבע החלו אלפים לזרום  
לכיכר. בשמונה בערב כבר היתה הכיכר  
גדושה בהמונים. רובם היו בני-נוער וצעירי  
רים, שבאו כיחידים ובקבוצות מכל חלי-  
קי הארץ. אפילו משלחת מיוחדת משארם  
אי-שיית הגיעה בטיסה מיוחדת.

לפי הערכה של הארץ היו שם 35 אלף  
איש. הגרודלם פוטט העריך את מיספר  
המשתתפים ב-50 אלף. המישטרה קבעה  
שהיו שם 70 אלף איש, לא פחות מאלה  
שבאו לקבל את פני קבוצת הכדורסל

## יובי של חלוצ

"אין לערב תענוגות  
בעבודה", אומר הגבר  
הישראלי הראשון שבחר  
לעבוד בקוסמטיקאי

אבי אשורוב, צעיר נאה וגבה-קומה, לא  
תיאר לעצמו שמהלך-חיינו ישתנה כאשר  
התלווה לפני חמישה חודשים אל אחת  
מידידותיו, בדרכה אל הקוסמטיקאית שלה,  
כדי לקבל טיפול-פנים שבועי. אבי, שהוא  
מכונאי-רכב, גם לא שיער שהוא עומד  
(החשד בעמוד 36)

# השבוע טוֹטוֹ



ניו יורק פפרס הראלון -  
**1250000.-**

כאלה הפירסוק -  
**2.500000.-**

המועצה להסדר ההימורים בספורט

סימו רשום מס 37011

**Lois**  
JEANS & JACKETS

סוכנות בלטיח

**SALOON**

שאול המחך 4 ת-א. טל. 263325  
דיזנגוף 213 ת-א. טל. 243450

## כיצד להירשם לאליפות ישראל בשש-יבש 1978?



(ראה עמוד 7)